

Karl August Nicander

Ode till allas moder af En stor skald

Stockholm, tryckt hos A. Wallin. 1839.

[– Läs mer om verket här](#)

Det avbildade exemplet tillhör Uppsala universitetsbibliotek.

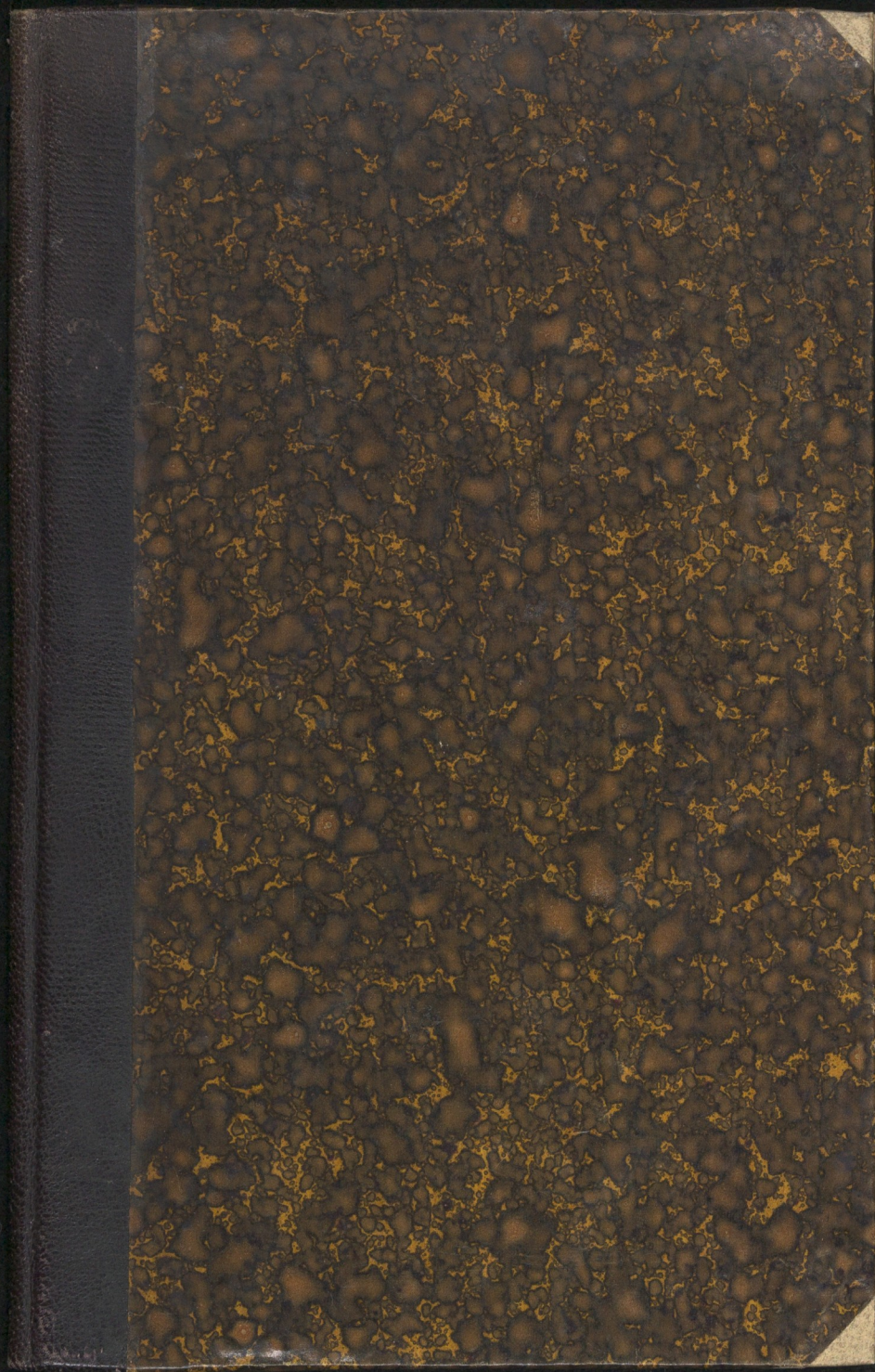
Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Uppsala universitetsbibliotek och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:

<https://lb.se/författare/NicanderKA/titlar/OdeTillAllasModer/faksimil?om-boken>

Permanent länk (URN):

<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb10165893-faksimil>

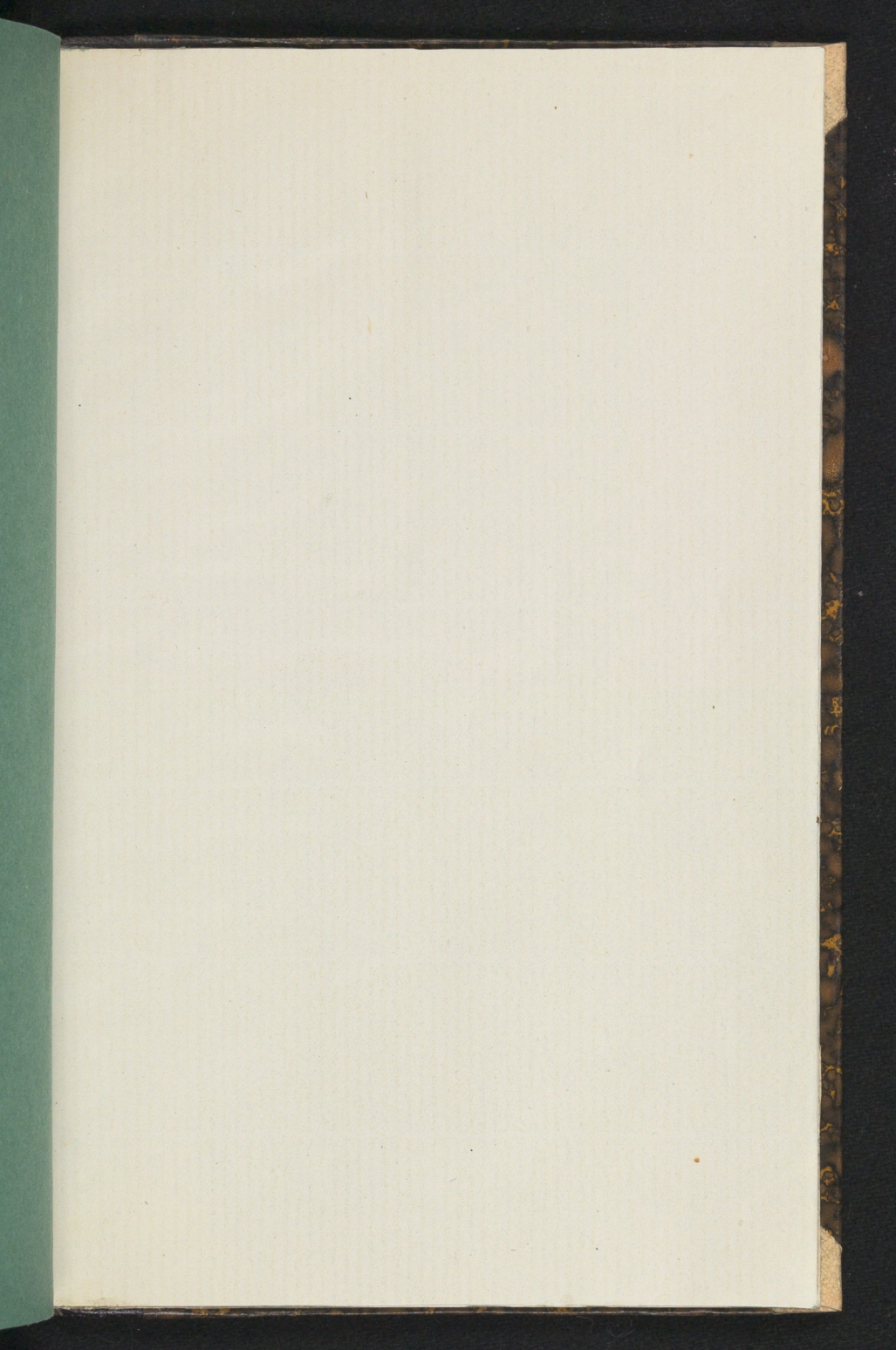

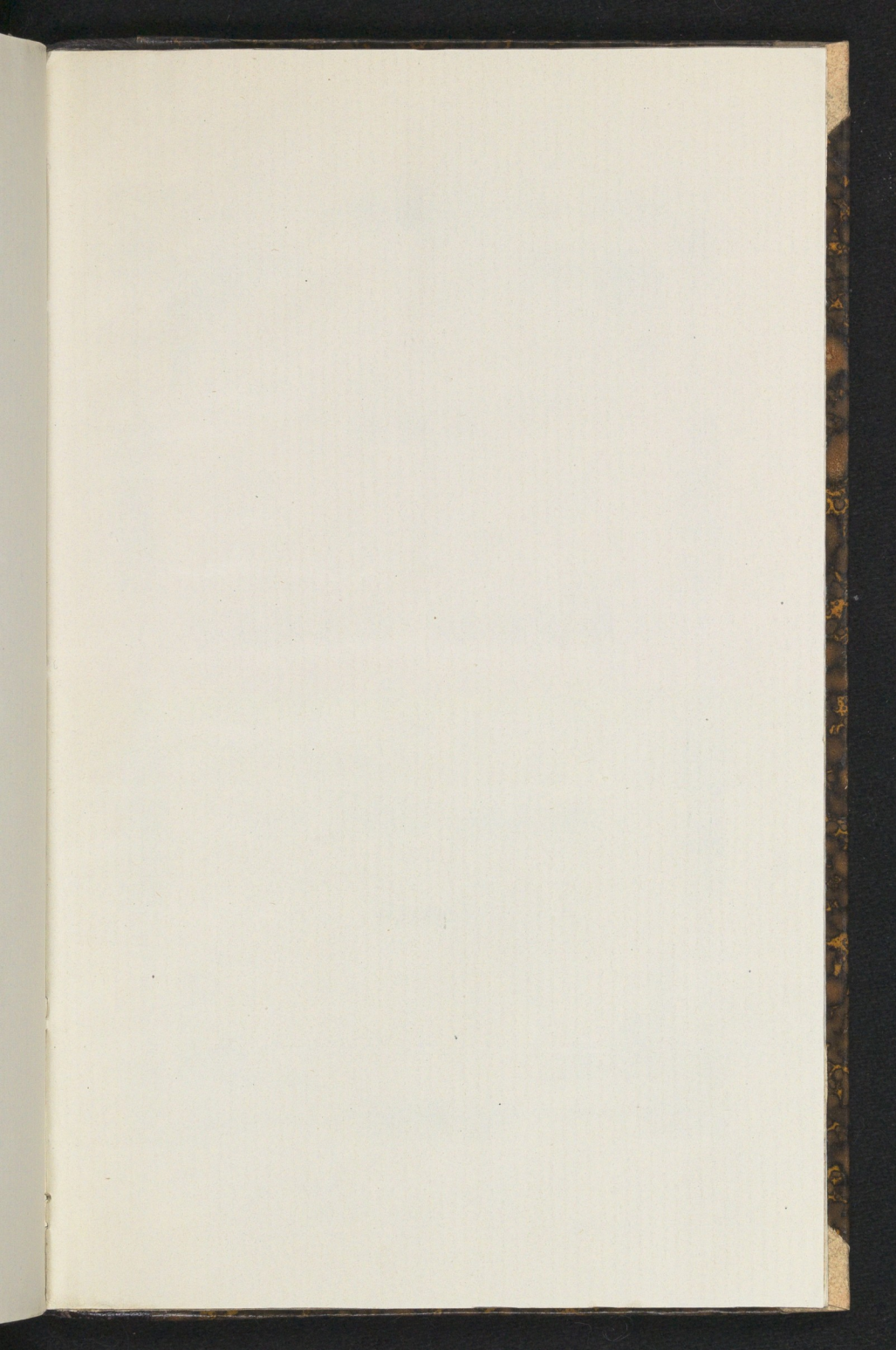
Upsala Univ. Bibliotek

Westins Rantetyskär

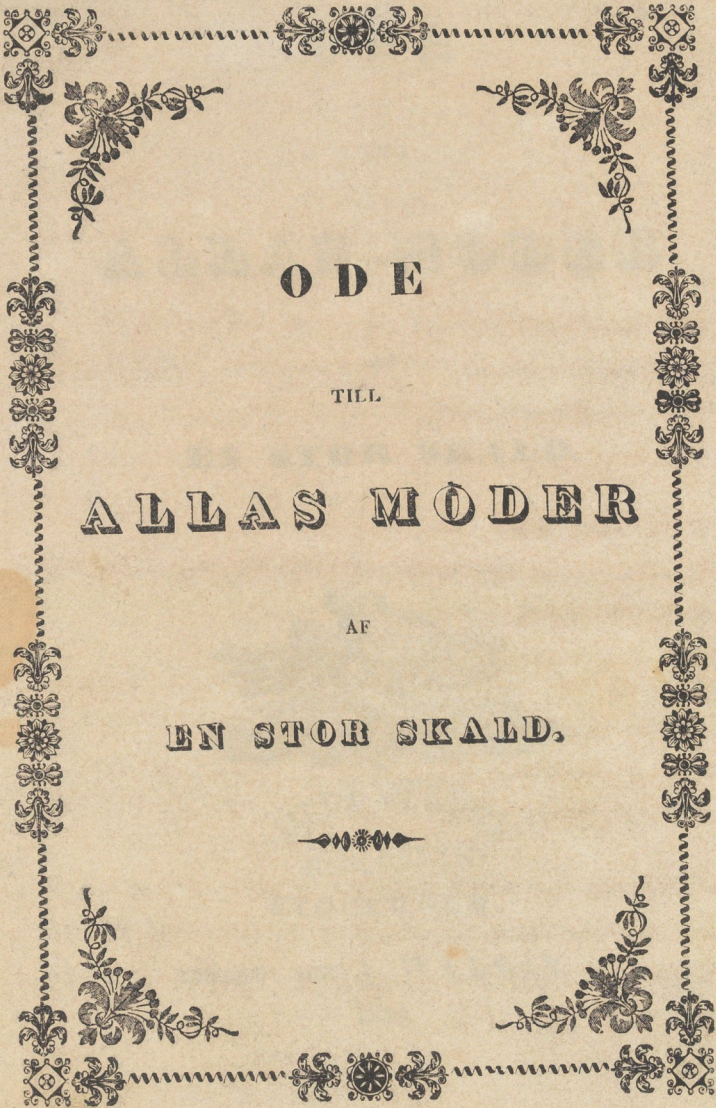
396.

kap

af Karl August Nicander.
Pallsynt

A decorative border surrounds the text, featuring a repeating pattern of small floral motifs and larger corner pieces with intricate designs.

O D E

TILL

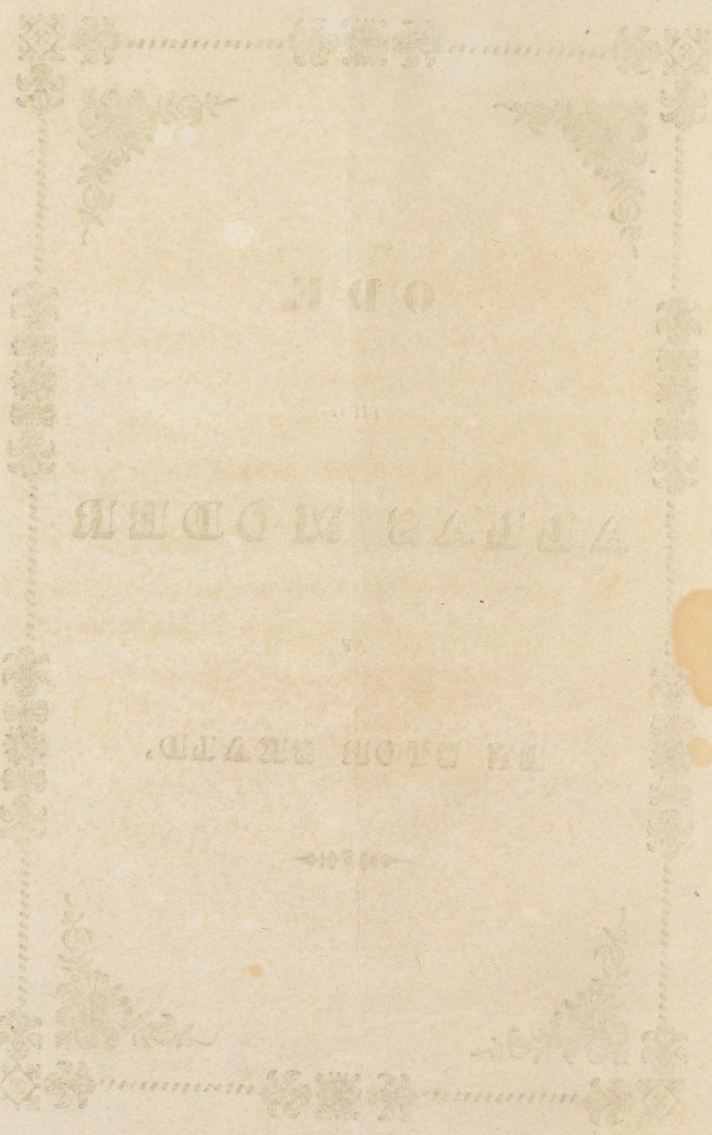
ALLAS MÖDER

AF

EN STOR SKALD.

A small decorative separator consisting of a central diamond shape with three dots on each side.

Dr. Galleysent

OF

ALAS MODER

BY JOHN BRAD

—

O D E

TILL

ALLAS MODER

AF

EN STOR SKALD.

JACOB WESTING
BIBLIOTEK

STOCKHOLM,

TRYCKT HOS A. WALLIN.

1839.

ODE

THE

ALLAS MODER

AT

IN STOR SHALD

JACOB WESTING
BIBLIOTEK

STOCKHOLM

TRYCKT HOS A. W. ALLAN

1880

FÖRORD.

Ofta blifva af en falsk blygsamhet Skaldernas mest lyckliga inspirationer undangömda för både samtiden och efterverlden. Man finner därför ej sällan de mest genialiske poemer endast spridda genom afskrifter.

Då detta skaldestycke lika litet kan sára sedligheten, som en skrift i anatomien, der såväl det ena, som andra finnes beskrifvet, anser jag mig icke böra tveka i valet, att antingen undanhålla det samma för Allmänheten, eller låta det komma till dess kännedom.

Den Store Skalden öfverlemnade en gång detta poem till mig, med löfte att, som han aldrig önskade det tryckt bland sina Samlade Dikter, få, efter hans död, göra det bruk deraf, som jag önskade, dock under anonymitetens slöja.

Skalden, hvars namn jag evigt förtiger, är död; men hans klingande lyras toner ljuda evigt i kommande sekler. — Detta må endast sägas om honom.

Den vördade Allmänheten, som så ofta blir afspisad med jeremiader och annan olåt, torde väl någon gång behöfva uppfriska sin fantasi, med smakligare desert, och derföre vore det alltför egoistiskt handladt att behålla allt för sig sjelf och icke meddela denna läckerbit.

UNGE MÄN!

Då Ni läsen detta qvåde, helgadt till ära åt Skapelsens, Naturens och lifvets Drottning, måtte Ni äfven deraf lära Eder att värda det Sköna och hela, som flätar himmelska blommor i menskliga lifvet!—

SKÖNA DAMER!

Om händelsen så skulle foga att denna lilla skrift faller i Edra händer; kasten ej bort den. Läsen den, utan rodnad, för Eder sjelfva! Till Eder ära är den skriven; men om den skulle väcka stolthet kommen, då ihog de gamla orden:

"Flickor, som Er kärlek alldrig neken,
Och med karlar, som med dockor, leken,
O! föraktet rättvist drabbar Er.
Men den flicka, som för en blott brinner
Och hvars hela hjerta en blott vinner
Öfverallt sitt värdes hyllning ser."

Till den mognare äldren höfvas inga råd,
och Utgifvaren öfverlemnar derföre, utan vidare
Ordande, vörnadsfullt detta snillet Alster.

Stockholm i November 1839.

X.

O D E.

Scio equidem, tibi magnas opes
Virorum, armorum et auri esse;
Et ea re a nobis ad societatem,
Ab illis ad prædam peteris.

SALLUSTIUS.

Allas moder, människoslägtets vagga,
Skapelsens, naturens och lifvets Drottning!
Hör mig, hör mig, när till ditt lof jag stämmer
klingande lyran! —

Hör mig M..! då med jubel ditt lof jag sjunger,
Jag för verlden förkunna vill Din ära.
Öppna varm och leende mildt de slutna,
rosiga läppar!

Dofft, likt det från skogarnes granar ångar,
Sprides ur din mun, när med varsamt finger
Vällust flåsande Yngling banar vägen
Fram till ditt hjerta.

Präktigt kröns din hjessa af rika lockar;
Tvenne himmelsgloben deröfver sväfva.
Skönt två glänsande stoder af alabaster
Stödja ditt tämpel.

Der du skipar lagen för jordens söner,
Tjusar dem och eldar till ljufva bragder,
Tar de brinnande offren och ger dem sedan
Lefvande åter.

Majestätisk mild du till vördnad tvingar
Mannens bröst, och smälter de hårda hjertan!
När han känner fläkten utaf din anda,
Skyldrar Priapen.

Och han nalkas, kyssande varmt den förlåt,
Som ditt väsend' höljer och träder inom,
Slungar offret bäfvande i din afgrunds
heliga mörker.

Ja! i mörkret du herrskar, dagens strålar
Sällan, sällan ditt krusiga hår förgylla,
Likt violen helst du i qvällens skymning
Öppnar din blomma.

Blyg för Solens ljus, du din fågring döljer
Handen känner, njuter dig mer än ögat —

Någon gång blott syns du vid sken af nattens
Flämtande lampa.

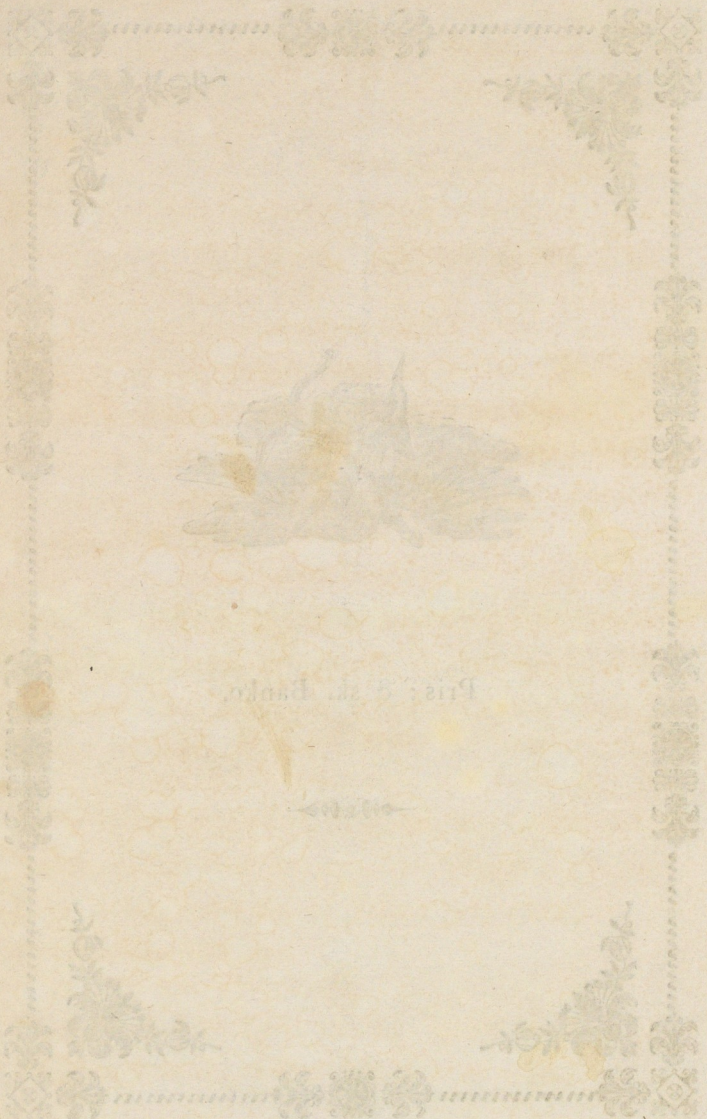
Ser jag dig, så tänker jag: sköna blomma
Gif god frukt till ära och fröjd för jorden!
Kanske världens öde nu redan slumrar
Tyst i ditt sköte.

Du, den högsta sinliga njutnings källa,
Hoppets klippa, ungdomens Amors koger,
Bröllops-nattens strålände hymens fackla
Kärlekens blomma.

Glädjens altar, åder för lifvets vatten,
Manna drypande moln i tidens öken,
Snilletts amma, mussla med lifvets äkta
Glänsande perla.

Allas moder, hela naturens Drottning
Var mig huld och gynsam, när jag omsider
Sjunker tjust och älskande i min flickas
Öppnade armar!

Price 5 sh. 6d.

Pris : 8 sk. Banko.

